

Το ποτήρι των θλίψεων (Αγ. Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 21 Απριλίου, 2010

Μια χάρη ζήτησαν από τον Χριστό δύο αγαπημένοι μαθητές Του, ο Ιάκωβος και ο Ιωάννης, λίγο πριν το Πάθος Του.

- Διδάσκαλε, του είπαν, θέλουμε αυτό που θα σου ζητήσουμε να μας το κάνεις.
- Τί θέλετε να κάνω για σας; ρώτησε Εκείνος.
- Όταν θα εγκαταστήσεις την ένδοξη βασιλεία Σου, του αποκρίθηκαν, βάλε μας να καθίσουμε ο ένας στα δεξιά Σου και ο άλλος στα αριστερά Σου.
- Δεν ξέρετε τί ζητάτε, τους είπε τότε ο Ιησούς. Μπορείτε να πιείτε το ποτήρι των παθημάτων που θα πω εγώ και να βαπτιστείτε με το βάπτισμα με το οποίο θα βαπτιστώ εγώ;
- Μπορούμε, του λένε.

Και ο Ιησούς τους απάντησε:

- Το ποτήρι που θα πω εγώ θα το πιείτε, και με το βάπτισμα των παθημάτων μου θα βαπτιστείτε· το να καθίσετε όμως στα δεξιά μου και στα αριστερά μου δεν μπορώ να σας το δώσω εγώ, αλλά θα δοθεί σ' αυτούς για τους οποίους έχει ετοιμαστεί. (Βλ. Μάρκ. 10: 35-40)

ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ

Πρόλογος

Ο ΠΟΝΟΣ, σωματικός ή ψυχικός, από τις δοκιμασίες και τα βάσανα τούτης της ζωής είναι το αναπόφευκτο πικρό ποτήρι του ανθρώπου. Ο πόνος είναι η ίδια η ζωή του. Θάνατοι, αρρώστιες, κατατρεγμοί, διαμάχες, φτώχεια, αποτυχίες, μοναξιά, φοβίες, αγωνίες, πειρασμοί... Πολύς και ποικίλος πόνος, που ορθώνει αμείλικτα ερωτήματα στις ψυχές και προσδίδει απύθμενη τραγικότητα στην ανθρώπινη ύπαρξη.

Δεν τον δημιούργησε ο Θεός τον πόνο, αλλά μπήκε στη ζωή των ανθρώπων μετά την πτώση των Πρωτοπλάστων, εξαιτίας της αμαρτίας. Ο νέος Αδάμ όμως, ο

Θεάνθρωπος Ιησούς, σήκωσε στους ώμους Του μαζί με την αμαρτία και τον πανανθρώπινο πόνο. Έτσι μεταμόρφωσε τον εξουθενωτικό χαρακτήρα του πόνου σε σωτήριο φάρμακο και ανέδειξε τις θλίψεις ως κατ' εξοχήν οδό θεραπείας, εξαγιασμού και τελειώσεως του ανθρώπου.

Από τότε ο Χριστός παραμένει η μοναδική αδιάψευστη ελπίδα των πονεμένων. Τα λόγια Του αντηχούν παρήγορα μέσα στους αιώνες: «Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι, καγώ αναπαύσω υμάς» (Ματθ. 11:28)· «Εν τω κόσμω θλίψιν έξετε· αλλά θαρσείτε, εγώ νενίκηκα τον κόσμον» (Ιω. 16:33).

Δίχως τον Χριστό τα ανθρώπινα δεινά είναι φορτίο βαρύ και ασήκωτο. Με τον Χριστό ο πόνος μετατρέπεται σε γλυκασμό, η οδύνη σε παράκληση, η αγωνία σε ελπίδα, το άγχος σε υπομονή, ο Γολγοθάς σε Ανάσταση.

Οι άγιοι της Εκκλησίας, βλέποντας κάθε δοκιμασία ως επίσκεψη Θεού και αφορμή πνευματικού κέρδους, χαίρονταν στα παθήματά τους, ενώ αντίθετα ανησυχούσαν στις μακρές περιόδους αναψυχής.

Την ορθόδοξη διδασκαλία για τις θλίψεις παρουσιάζει με γλαφυρό τρόπο στις επόμενες σελίδες ο άγιος Ιγνάτιος Μπριαντσανίνωφ (1807-1867), επίσκοπος Καυκάσου και Μαύρης Θάλασσας. Υπήρξε σύγχρονος και ισάξιος των μεγάλων στάρετς της Ρωσίας, οσίου Σεραφείμ του Σάρωφ, οσίου Θεοφάνους του Εγκλείστου και αγίου Ιωάννου της Κρονστάνδης.

Ο άγιος Ιγνάτιος, μαζί με το λαμπρό παράδειγμα της οσιακής του βιοτής, άφησε στον λαό του Θεού ως κληρονομιά πολύτιμη και τα εμπνευσμένα του συγγράμματα. Σε

αυτά η ευαγγελική αλήθεια και η αγιοπατερική διδαχή παρουσιάζονται με τρόπο οικείο στον σύγχρονο άνθρωπο.

Το κείμενο που ακολουθεί περιέχεται στον δεύτερο τόμο της ελληνικής μεταφράσεως των Έργων του, «Ασκητικές εμπειρίες Β'», που επιμελείται και εκδίδει η Μονή μας. Το προσφέρουμε με την ολόθερμη ευχή να αγγίξει παραμυθητικά την ψυχή κάθε πονεμένου αναγνώστη και να του προσθέσει υπομονή, μεγαλοψυχία, ελπίδα και πίστη στον «δι' ημάς παθόντα και αναστάντα» Κύριο.

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ

Το ποτήρι των θλίψεων

ΘΡΟΝΟΥΣ και δόξα ζήτησαν από τον Κύριο δυο αγαπημένοι Του μαθητές. Κι Εκείνος τους πρόσφερε το ποτήρι Του (βλ. Μάρκ. 10:35-40).

Το ποτήρι του Χριστού είναι το μαρτύριο, τα παθήματα.

Το ποτήρι του Χριστού σ' εκείνους που το πίνουν χαρίζει εδώ στη γη την πρόγευση της ευλογημένης βασιλείας του Χριστού και ετοιμάζει στον ουρανό θρόνους αιώνιας δόξας.

Άφωνοι στεκόμαστε όλοι μπροστά στο ποτήρι του Χριστού. Κανείς δεν μπορεί να παραπονεθεί γι' αυτό το ποτήρι, κανείς δεν μπορεί να αρνηθεί αυτό το ποτήρι. Γιατί Εκείνος που μας πρόσταξε να το γευθούμε, το ήπια πρώτος απ' όλους.

Ω δένδρο της γνώσεως του καλού και του κακού! Θανάτωσες στον παράδεισο τους προπάτορές μας, εξαπατώντας τους με το δόλωμα της αισθησιακής ηδονής και με το δόλωμα της λογικής (βλ. Γεν. 2:9, 16-17. 3:1-7). Ο Χριστός, ο Λυτρωτής των καταδικασμένων ανθρώπων, έφερε στη γη, στους πεσμένους και εξορίστους, το δικό Του ποτήρι, το ποτήρι της σωτηρίας. Η πίκρα του ποτηριού Του εξαφανίζει από την καρδιά τη θανάσιμη και αμαρτωλή ηδονή. Η ταπείνωση, που ξεχειλίζει από το ποτήρι Του, θανατώνει το υπερήφανο σαρκικό φρόνημα. Όποιος πίνει τούτο το ποτήρι με πίστη και υπομονή, αποκτά πάλι την αιώνια ζωή, που τη στερηθήκαμε εξαιτίας της γεύσης του απαγορευμένου καρπού.

Θα πω το ποτήρι του Χριστού, «θα πω το ποτήρι της σωτηρίας» (Ψαλμ. 115:4).

Το ποτήρι του Χριστού το δέχεται ο χριστιανός, όταν τις θλίψεις της επίγειας ζωής τις υπομένει με το πνεύμα της ευαγγελικής ταπεινοφροσύνης.

Ο άγιος απόστολος Πέτρος όρμησε με γυμνό μαχαίρι να υπερασπίσει τον Θεάνθρωπο, που ήταν περικυκλωμένος από τους ανόμους. Μα ο πραότατος Κύριος Ιησούς είπε στον Πέτρο: «Βάλε το μαχαίρι στη θήκη. Θέλεις να μην πω το ποτήρι που όρισε ο

Πατέρας για μένα;» (Ιω. 18:11).

Λέγε κι εσύ το ίδιο, για να παρηγορήσεις και να δυναμώσεις την ψυχή σου, όταν οι συμφορές σε περικυκλώνουν: «Να μην πω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;».

Πικρό είναι το ποτήρι. Μια μόνο ματιά αν του ρίξει ο άνθρωπος, χάνει τη λογική του. Εσύ, όμως, στη θέση της λογικής βάλε την πίστη και πιες με γενναιότητα το πικρό ποτήρι. Σου το προσφέρει ο Πατέρας σου, ο πανάγαθος και πάνσοφος Πατέρας σου.

Δεν σου το ετοίμασαν ούτε οι Φαρισαίοι ούτε ο Καϊάφας ούτε ο Ιούδας! Δεν σου το δίνουν ούτε ο Πιλάτος ούτε οι στρατιώτες του! «Να μην πω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;».

Οι Φαρισαίοι ραδιουργούν, ο Ιούδας προδίδει, ο Πιλάτος προστάζει τον άνομο φόνο, οι στρατιώτες εκτελούν το πρόσταγμά του. Όλοι, με τις πονηρές τους πράξεις, ετοίμασαν τη βέβαιη καταστροφή τους. Μην ετοιμάζεις κι εσύ την εξίσου βέβαιη καταστροφή σου με τη μνησικακία, με την επιθυμία ή την πρόθεση εκδικήσεως και με την αγανάκτηση εναντίον των εχθρών σου.

Ο ουράνιος Πατέρας είναι παντοδύναμος και παντεπόπτης. Βλέπει τις θλίψεις σου. Αν, λοιπόν, ήταν απαραίτητη και ωφέλιμη για σένα η αποφυγή του ποτηριού Του, οπωσδήποτε θα σου το έπαιρνε.

Όπως μαρτυρούν η Αγία Γραφή και η Εκκλησιαστική Ιστορία, ο Κύριος πολλές φορές έχει επιτρέψει να δοκιμαστούν με θλίψεις αγαπημένα Του πρόσωπα, αλλά και πολλές φορές έχει απομακρύνει τις θλίψεις από τους φίλους Του, σύμφωνα με τις ανεξιχνίαστες βουλές Του.

Όταν εμφανίζεται μπροστά σου το ποτήρι, μην κοιτάς τους ανθρώπους που σου το δίνουν. Σήκωσε τα μάτια σου στον ουρανό και λέγε: «Να μην πω το ποτήρι που όρισε ο Πατέρας για μένα;».

«Θα πω το ποτήρι της σωτηρίας» (Ψαλμ. 115:4). Δεν μπορώ να αρνηθώ το ποτήρι, το εχέγγυο των ουράνιων και αιώνιων αγαθών. Ο απόστολος του Χριστού με διδάσκει την υπομονή: «Για να μπούμε στη βασιλεία του Θεού, πρέπει να περάσουμε από πολλές θλίψεις» (Πράξ.14:22). Πώς είναι δυνατό ν' αρνηθώ το ποτήρι αυτό, το μέσο με το οποίο θα φτάσω στην ουράνια βασιλεία και θα την οικειωθώ ολοκληρωτικά; Ναι, θα δεχθώ το ποτήρι, θα δεχθώ το δώρο του Θεού!

Το ποτήρι του Χριστού είναι, στ' αλήθεια, δώρο του Θεού. «Σ' εσάς», έγραφε ο μέγας Παύλος στους χριστιανούς των Φιλίππων, «δόθηκε το χάρισμα όχι μόνο να πιστεύετε στον Χριστό, αλλά και να υποφέρετε γι' Αυτόν» (Φιλιπ. 1:29).

Το ποτήρι φαινομενικά το παίρνεις από χέρια ανθρώπινα. Τί σημασία έχει για σένα αν σου, το δίνουν δίκαια ή άδικα; Εσύ οφείλεις να φερθείς σωστά, όπως ταιριάζει σ' έναν ακόλουθο του Ιησού: Με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό και με ζωντανή πίστη να δεχθείς το ποτήρι και αφού το δεχθείς, με ανδρεία να το πεις όλο, ως την τελευταία του σταγόνα.

Όταν παίρνεις το ποτήρι από τα χέρια των ανθρώπων, να σκέφτεσαι ότι προέρχεται

απ' Αυτόν, που είναι όχι απλώς Αθώος αλλά και Πανάγιος. Και καθώς θα το σκέφτεσαι, να επαναλαμβάνεις για σένα και για τους άλλους ταλαίπωρους αμαρτωλούς τα λόγια του μακάριου και συνετού εκείνου ληστού, που σταυρώθηκε στα δεξιά του σταυρωμένου Θεανθρώπου: «Εμείς δίκαια τιμωρούμαστε γι' αυτά που κάναμε... Θυμήσου με. Κύριε, όταν έρθεις στη βασιλεία Σου» (Λουκ. 23:41-42).

Μετά γύρισε στους ανθρώπους, που σου δίνουν το ποτήρι, και πες τους: "Ευλογημένοι να είστε εσείς, τα όργανα της δικαιοσύνης και του ελέους του Θεού. Ευλογημένοι να είστε από τώρα και στην αιωνιότητα". Αν, ωστόσο, δεν είναι σε θέση να κατανοήσουν και να δεχθούν τα λόγια σου, μη ρίξεις τα πολύτιμα μαργαριτάρια της ταπεινώσεως στα πόδια εκείνων που δεν μπορούν να τα εκτιμήσουν. Πες καλύτερα τα λόγια αυτά με τον νου και την καρδιά σου.

Μόνο έτσι θα εκπληρώσεις την εντολή του Ευαγγελίου που λέει: «Να αγαπάτε τους εχθρούς σας, να δίνετε ευχές σ' εκείνους που σας δίνουν κατάρες» (Ματθ. 5:44).

Να προσεύχεσαι στον Κύριο γι' αυτούς που σε λύπησαν ή σε πρόσβαλαν. Να Τον παρακαλές να τους ανταποδώσει πρόσκαιρα και αιώνια αγαθά σ' αυτό που σου έκαναν, και να τους το λογαριάσει σαν αρετή την ημέρα της Κρίσεως.

Ακόμα κι αν η καρδιά σου δεν θέλει να φερθείς μ' αυτόν τον τρόπο και αντιδρά, εσύ ανάγκασέ την. Τον ουρανό μπορούν να τον κληρονομήσουν μόνο όσοι ασκούν βία στον εαυτό τους για την εκπλήρωση των ευαγγελικών εντολών (βλ. Ματθ. 11:12).

Αν δεν θέλεις να φερθείς έτσι, τότε δεν θέλεις να είσαι ακόλουθος και μαθητής του Κυρίου Ιησού Χριστού. Με προσοχή κοίταξε βαθιά μέσα σου και αναρωτήσου: Μήπως βρήκες άλλο δάσκαλο; Μήπως υποτάχθηκες σ' αυτόν; Δάσκαλος του μίσους είναι ο

διάβολος.

Φρικτό έγκλημα είναι η αδικία ή η καταπίεση του πλησίον. Ακόμα πιο φρικτό έγκλημα είναι ο φόνος. Αν, όμως, μισείς τον καταπιεστή σου, τον συκοφάντη σου, τον προδότη σου, τον φονιά σου, αν δεν ξεχνάς το κακό που σου έκαναν, ή και τους εκδικείσαι, διαπράττεις αμαρτία βαριά σχεδόν όσο και η δική τους. Άδικα παριστάνεις στον εαυτό σου και στους άλλους τον δίκαιο. «Όποιος μισεί τον αδελφό του είναι ανθρωποκτόνος», διακήρυξε ο αγαπημένος μαθητής του Χριστού (Α' Ιω. 3:15).

Η ζωντανή πίστη στον Χριστό μας μαθαίνει να δεχόμαστε το ποτήρι του Χριστού. Και το ποτήρι του Χριστού, όταν το γευόμαστε, ξεχύνει στις καρδιές μας την ελπίδα στον Χριστό. Η ελπίδα στον Χριστό, πάλι, χαρίζει στις καρδιές δύναμη και παρηγοριά.

Το παράπονο για το ποτήρι που έχει προοριστεί από τον Θεό, η αγανάκτηση, η ανυπομονησία, η μικροψυχία και προπαντός η απελπισία είναι αμαρτίες μπροστά στον Κύριο, είναι τα κακόμορφα παιδιά της εγκληματικής απιστίας.

Είναι αμαρτία να βαρυγγωμούμε εναντίον των αδελφών μας, όταν αυτοί γίνονται όργανα των δοκιμασιών μας. Πολύ μεγαλύτερη αμαρτία είναι να βαρυγγωμούμε εναντίον του Θεού, όταν το ποτήρι των θλίψεων κατεβαίνει σ' εμάς κατευθείαν από τον ουρανό.

Όποιος πίνει το ποτήρι με ευγνωμοσύνη προς τον Θεό και με ευχές προς τους αδελφούς που του το προσφέρουν, αυτός έφτασε στην αγία ανάπαυση, στη χάρη της ειρήνης του Χριστού, και από τώρα κιόλας απολαμβάνει τον πνευματικό παράδεισο

του Θεού.

Τα πρόσκαιρα βάσανα αυτά καθεαυτά είναι ασήμαντα. Εμείς τα θεωρούμε σημαντικά, επειδή είμαστε κολλημένοι στη γη και στα φθαρτά, επειδή είμαστε ψυχροί απέναντι στον Χριστό και την αιωνιότητα.

Όσες θλίψεις κι αν δοκιμάζουμε στην παρούσα ζωή, αυτές δεν μπορούν να συγκριθούν με τα αγαθά που μας περιμένουν στην αιωνιότητα, αλλά ούτε και με την παρηγοριά που από εδώ κιόλας μας χαρίζει το Άγιο Πνεύμα.

«Αυτά που τώρα υποφέρουμε», λέει ο απόστολος, «δεν ισοσταθμίζουν τη δόξα που μας επιφυλάσσει ο Θεός στο μέλλον» (Ρωμ. 8:18).

Οι ψυχές που δοκιμάζουν διάφορες θλίψεις, είτε φανερές, από τις ενέργειες μοχθηρών ανθρώπων, είτε αφανείς, από την επανάσταση αισχρών λογισμών μέσα στον νου, ή υποφέρουν από σωματικές ασθένειες, αν υπομείνουν ως το τέλος, θα αξιωθούν να στεφανωθούν όπως οι μάρτυρες και ν' αποκτήσουν όση κι εκείνοι παρρησία ενώπιον του Θεού.

Υπομένεις την πικρή και αηδιαστική γεύση των φαρμάκων. Υπομένεις τον τόσο οδυνηρό ακρωτηριασμό και καυτηριασμό κάποιου μέλους σου. Υπομένεις το μακροχρόνιο βάσανο της πείνας και την επίσης μακροχρόνια απομόνωση στο δωμάτιό σου, λόγω σοβαρής αρρώστιας. Υπομένεις τα πάντα, για να αποκατασταθεί η κλονισμένη υγεία του σώματός σου, το οποίο, και καλά να γίνει, οπωσδήποτε θα ξαναρρωστήσει, οπωσδήποτε θα πεθάνει και θα λιώσει. Υπόμενε, λοιπόν, και την πίκρα του ποτηριού του Χριστού, που θα φέρει τη θεραπεία και την αιώνια μακαριότητα στην αθάνατη ψυχή σου.

Το ποτήρι σου φαίνεται ανυπόφορο, θανατηφόρο; Τότε, αν και ονομάζεσαι χριστιανός, δεν ανήκεις στον Χριστό. Για τους αληθινούς μαθητές του Χριστού το ποτήρι Του είναι ποτήρι χαράς. Γι' αυτό ακριβώς και οι άγιοι απόστολοι, μετά τον ξυλοδαρμό τους μπροστά στο συνέδριο των πρεσβυτέρων των Ιουδαίων, «έφυγαν χαρούμενοι, επειδή ο Θεός τους αξίωσε να κακοποιηθούν για χάρη του Χριστού» (Πράξ. 5:41).

Πικρές ειδήσεις άκουσε ο δίκαιος Ιώβ. Η μια μετά την άλλη ερχόταν κι έπεφτε βαριά πάνω στην ακλόνητη καρδιά του. Απ' όλες πιο βαριά ήταν η τελευταία: Όλοι του οι γιοί κι όλες του οι κόρες έχασαν ξαφνικά τη ζωή τους με θάνατο βίαιο και τραγικό (βλ. Ιώβ 1:13-19). Από τη μεγάλη του θλίψη ο δίκαιος Ιώβ ξέσκισε τα ρούχα του κι έριξε στάχτη στο κεφάλι του. Ύστερα, όμως, δείχνοντας τη ζωντανή του πίστη, έπεσε καταγής, προσκύνησε τον Κύριο και είπε: «Εγώ γυμνός βγήκα από την κοιλιά της μάνας μου, γυμνός και θα φύγω από τον κόσμο τούτο. Ο Κύριος τα έδωσε όλα, ο Κύριος και τα πήρε πίσω. Όπως φάνηκε καλό στον Κύριο, έτσι κι έγινε. Ας είναι δοξασμένο το όνομα του Κυρίου σ' όλους τους αιώνες!» (Ιώβ 1:21).

Με απλότητα καρδιάς να εμπιστεύεσαι Εκείνον που και τις τρίχες του κεφαλιού σου τις έχει μετρημένες (βλ. Ματθ. 10:30). Αυτός γνωρίζει πόσο πρέπει να πεις από το θεραπευτικό ποτήρι που σου προσφέρει, για να γίνεις καλά.

Ο Θεός ποτέ δεν αφήνει τους πιστούς δούλους Του να δοκιμαστούν πάνω από τις δυνάμεις τους. «Ο Θεός, που κρατάει τις υποσχέσεις Του», γράφει ο άγιος απόστολος Παύλος, «δεν θα επιτρέψει σε κανέναν πειρασμό να ξεπεράσει τις δυνάμεις σας· αλλά, όταν έρθει ο πειρασμός, θα δώσει μαζί και τη διέξοδο, ώστε να μπορέσετε να τον αντέξετε» (Α' Κορ. 10:13).

Οι άνθρωποι γνωρίζουν πόσο βάρος μπορεί να σηκώσει ένα ζώο. Πολύ περισσότερο η άπειρη Σοφία του Θεού γνωρίζει πόσο βαριές δοκιμασίες μπορεί να σηκώσει μια ψυχή.

Ο κεραμοποιός γνωρίζει και την ένταση της φωτιάς και τον χρόνο που πρέπει να μείνουν σ' αυτήν τα πήλινα σκεύη, για να ψηθούν σωστά: γιατί, αν παραψηθούν, σπάζουν, κι αν πάλι μισοψηθούν, είναι ακατάλληλα για χρήση. Πολύ περισσότερο ο Θεός γνωρίζει πόσον καιρό πρέπει να βαστήξει η φωτιά της δοκιμασίας και πόσο δυνατή πρέπει να είναι αυτή η φωτιά, ώστε τα λογικά Του σκεύη, οι χριστιανοί, να γίνουν ικανοί για την είσοδο στη βασιλεία των ουρανών.

Κοίτα συχνά τον Ιησού: Μπροστά στους σταυρωτές Του στεκόταν άφωνος, «σαν το αρνί μπροστά σ' αυτόν που το κουρεύει». Παραδόθηκε στον θάνατο «σαν το αθώο πρόβατο που οδηγείται στη σφαγή» (Ησ. 53:7. Πράξ. 8:32). Μην πάρεις απ' Αυτόν τα μάτια σου, και τις θλίψεις σου θα τις διαλύσει μια ουράνια, πνευματική γλυκύτητα. Με τις πληγές του Ιησού θα θεραπευθούν οι πληγές της καρδιάς σου.

«Φτάνει, έως εδώ!», είπε ο Κύριος σ' εκείνους που θέλησαν να Τον υπερασπίσουν στον κήπο της Γεθσημανή. Κι ύστερα άγγιξε το κομμένο αυτί του δούλου, που είχε έρθει για να Τον συλλάβει, και τον θεράπευσε (βλ. Λουκ. 22:51).

«Μήπως νομίζεις», αποκρίθηκε ο Κύριος σ' εκείνον που με το μαχαίρι προσπάθησε να πάρει μακριά Του το ποτήρι, «ότι δεν μπορώ να παρακαλέσω τον Πατέρα μου, κι Αυτός να μου στείλει για συμπαράσταση πάνω από δώδεκα λεγεώνες αγγέλων;» (Ματθ. 26:53).

Στον καιρό των συμφορών μη ζητάς βοήθεια από ανθρώπους. Μη χάνεις πολύτιμο

χρόνο, μη σπαταλές τις ψυχικές σου δυνάμεις γυρεύοντας αυτή την ανίσχυρη βοήθεια. Από τον Θεό να περιμένεις βοήθεια. Με δική Του εντολή, όταν πρέπει, θα έρθουν οι άνθρωποι να σε βοηθήσουν.

Σώπαινε ο Κύριος μπροστά στον Πιλάτο και τον Ηρώδη. Δεν είπε ούτε λέξη για να δικαιωθεί. Την αγία και σοφή σιωπή Του να μιμείσαι, όταν βλέπεις πως οι εχθροί σου επιδιώκουν να σε καταδικάσουν οπωσδήποτε, για να κρύψουν με τη δική σου καταδίκη τη δική τους κακή προαίρεση.

Όπως κι αν εμφανιστεί μπροστά σου το ποτήρι, είτε σαν τα σύννεφα, που μαζεύονται σιγά-σιγά και προειδοποιούν για την καταιγίδα, είτε αιφνίδια, σαν δυνατός ανεμοστρόβιλος, εσύ πες στον Θεό: «Ας γίνει το θέλημά Σου»! (Λουκ. 11:2).

Είσαι μαθητής του Ιησού, ακόλουθος του Ιησού, υπηρέτης του Ιησού. Εκείνος είπε: «Όποιος θέλει να με υπηρετεί, ας ακολουθεί τον δικό μου δρόμο, κι όπου είμαι εγώ, εκεί θα είναι κι ο δικός μου υπηρέτης» (Ιω. 12:26). Ο Ιησούς πέρασε την επίγεια ζωή Του με μαρτύρια. Ήταν κατατρεγμένος από τη γέννησή Του ως τον τάφο. Η κακία Του ετοίμαζε πικρό θάνατο από τότε που ήταν στα σπάργανα. Μα κι όταν πραγματοποίησε τον σκοπό της, δεν ικανοποιήθηκε. Προσπάθησε να εξαφανίσει από προσώπου γης ακόμα και τη μνήμη Του.

Στ' αχνάρια του Κυρίου βαδίζοντας όλοι οι εκλεκτοί Του, διάβηκαν από τον δρόμο των πρόσκαιρων βασάνων στη μακάρια αιωνιότητα. Μαζί με τις σαρκικές απολαύσεις δεν είναι δυνατό να υπάρχει και πνευματική κατάσταση. Να γιατί ο Κύριος δεν παύει να προσφέρει το ποτήρι Του στους αγαπημένους Του: Επειδή μ' αυτό τους κάνει νεκρούς για τον κόσμο και ικανούς για τη ζωή του Πνεύματος. «Έτσι δείχνει ο Θεός την πρόνοιά Του για έναν άνθρωπο, με το να του στέλνει διαρκώς θλίψεις», λέει ο αββάς Ισαάκ ο Σύρος.

Όταν προσεύχεσαι, ζήτη από τον Θεό να απομακρύνει από σένα κάθε συμφορά, κάθε πειρασμό. Δεν πρέπει να ρίχνεσαι με αυτοπεποίθηση και απερίσκεπτη τόλμη στη δίνη των θλίψεων. Σ' αυτή την αυτοπεποίθηση κρύβεται η υπερηφάνεια. Όταν, όμως, οι θλίψεις έρχονται από μόνες τους, μην τις φοβάσαι. Μη νομίζεις πως ήρθαν τυχαία, από τη συνδρομή των περιστάσεων. Όχι. Από την ανεξιχνίαστη πρόνοια του Θεού παραχωρήθηκαν. Γεμάτος πίστη, γεμάτος ανδρεία και μεγαλοψυχία, ταξίδευε άφοβα μέσα στο σκοτάδι και τ' άγρια κύματα προς το ήσυχο λιμάνι της αιωνιότητας. Ο ίδιος ό Ιησούς σε καθοδηγεί αόρατα.

Μάθε να λες με βαθιά ευλάβεια την προσευχή που έκανε ο Κύριος στον Πατέρα Του εκεί, στον κήπο της Γεθσημανή, τις τόσο δύσκολες ώρες πριν από τα παθήματα και τον σταυρικό θάνατό Του. Μ' αυτή την προσευχή να αντιμετωπίζεις και να νικάς κάθε θλίψη. «Πατέρα μου», είπε ο Κύριος, «αν είναι δυνατόν, ας μην πω αυτό το ποτήρι· όμως ας μη γίνει το δικό μου θέλημα αλλά το δικό Σου» (Ματθ. 26:39).

Να προσεύχεσαι στον Θεό να διώχνει μακριά σου τις συμφορές, αλλά συνάμα να απαρνείσαι το θέλημά σου ως θέλημα αμαρτωλό, θέλημα τυφλό. Τον εαυτό σου, την ψυχή και το σώμα σου, τις περιστάσεις, τις παρούσες και τις μελλοντικές, τους ανθρώπους που έχεις στην καρδιά σου, όλους να τους εμπιστεύεσαι και όλα να τ' αφήνεις στο πανάγιο και πάνσοφο θέλημα του Θεού.

«Μένετε άγρυπνοι και προσεύχεστε, για να μη σας νικήσει ο πειρασμός· το πνεύμα είναι πρόθυμο, η σάρκα όμως είναι αδύναμη» (Μάρκ. 14:38). Όταν μας κυκλώνουν οι θλίψεις, πρέπει να πυκνώνουμε τις προσευχές, για να ελκύουμε πιο ισχυρά τη χάρη του Θεού. Γιατί μόνο με τη βοήθεια της χάριτος μπορούμε να ξεπεράσουμε όλες τις πρόσκαιρες επίγειες συμφορές.

Όταν πάρεις το ουράνιο δώρο της υπομονής, να προσέχεις άγρυπνα τον εαυτό σου, για να διατηρήσεις τη χάρη του Θεού. Διαφορετικά, η αμαρτία θα γλιστρήσει στην

ψυχή ή στο σώμα σου και θα διώξει μακριά σου τη χάρη. Τότε η θλίψη, που παραχωρήθηκε από τον Κύριο για τη σωτηρία σου και την τελείωσή σου, θα πέσει πάνω σου βαριά και θα σε συντρίψει με τη λύπη, την ακηδία και την απελπισία, επειδή στο δώρο του Θεού δεν έδειξες την ευλάβεια που του πρέπει.

Οι άγιοι μάρτυρες έψαλλαν ύμνους χαράς, ενώ βρίσκονταν μέσα σε αναμμένα καμίνια, ενώ πατούσαν πάνω σε καρφιά, ενώ ήταν δεμένοι σε τροχούς με κοφτερά σπαθιά, ενώ έβραζαν μέσα σε καζάνια με κοχλαστό νερό ή λάδι. Και η δική σου καρδιά, όταν με την προσευχή ελκύσει την παρηγορητική χάρη και με την πνευματική εγρήγορση τη φυλάξει μέσα της, τότε και στις δυστυχίες και στις πικρές συμφορές θα ψάλλει ύμνους χαράς, ύμνους δοξολογίας και ευχαριστίας στον Θεό.

Ο νους που καθарίστηκε με το ποτήρι του Χριστού, γίνεται θεατής πνευματικών οραμάτων. Αρχίζει να βλέπει την άορατη στον σαρκικό νου πρόνοια του Θεού, που αγκαλιάζει τα πάντα, να βλέπει τον νόμο της φθοράς σ' όλα τα φθαρτά, να βλέπει την ασύλληπτη αλλά τόσο κοντινή σε όλους αιωνιότητα, να βλέπει τον Θεό στα μεγάλα Του έργα, στη δημιουργία και την αναγέννηση του κόσμου. Η επίγεια ζωή του φαίνεται σαν ένα σύντομο ταξίδι, τα γεγονότα της του φαίνονται σαν όνειρα και τα αγαθά της του φαίνονται σαν πρόσκαιρες οφθαλμαπάτες, σαν φευγαλέες αλλά ολέθριες πλάνες του νου και της καρδιάς.

Και για την αιωνιότητα; Τί καρπό δίνουν οι πρόσκαιρες αυτές θλίψεις; Όταν ο άγιος απόστολος Ιωάννης αξιώθηκε να δει ανοιχτό τον ουρανό, κάποιος από τους κατοίκους του, δείχνοντας ένα αμέτρητο πλήθος ολόλαμπρων λευκοφορεμένων πιστών, που γιόρταζαν μπροστά στον θρόνο του Θεού τη σωτηρία τους, τον ρώτησε: «Ποιοι είναι αυτοί που φορούν λευκές στολές κι από πού ήρθαν;». Κι ο Θεολόγος Ιωάννης του απάντησε: «Κυριέ μου, εσύ ξέρεις». Τότε ο ουρανοπολίτης του είπε: «Αυτοί είναι εκείνοι που πέρασαν τον μεγάλο διωγμό, που έπλυναν τη στολή τους και τη λεύκαναν με το αίμα του Αρνίου. Γι' αυτό στέκονται μπροστά στον θρόνο του Θεού και Τον λατρεύουν μέρα και νύχτα στον ναό Του, κι Αυτός που κάθεται στον θρόνο θα είναι πάντα μαζί τους. Δεν θα πεινάσουν πια, ούτε θα διψάσουν ποτέ· δεν θα υποφέρουν από τον ήλιο ούτε από άλλον καύσωνα. Το Αρνίο, που είναι στη μέση του θρόνου, σαν καλός βοσκός θα τους κατευθύνει και θα τους οδηγήσει στις

νεροπηγές της ζωής. Ο Θεός θα εξαφανίσει κάθε δάκρυ από τα μάτια τους» (Αποκ. 7:13-17).

Η αιώνια αποξένωση από τον Θεό, το αιώνιο μαρτύριο στον άδη, η αιώνια κοινωνία με τους δαίμονες και τους δαιμονοποιημένους ανθρώπους, η αιώνια φωτιά, η αιώνια παγωνιά, το αιώνιο σκοτάδι της γέεννας -να τί είναι πραγματικά θλίψη, θλίψη μεγάλη, φρικτή, αφόρητη!

Στη μεγάλη αιώνια θλίψη οδηγούν οι επίγειες απολαύσεις.

Απ' αυτή τη θλίψη προφυλάσσει και σώζει το ποτήρι του Χριστού όποιον το πίνει ευγνωμονώντας και δοξολογώντας τον Θεό. Με το πικρό ποτήρι των πρόσκαιρων θλίψεων ο Πανάγαθος προσφέρει στον άνθρωπο το απέραντο και αιώνιο έλεός Του. Αμήν.

(Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ 31, "ΤΟ ΠΟΤΗΡΙ ΤΩΝ ΘΛΙΨΕΩΝ", Αγίου Ιγνατίου Μπριαντσανίνωφ, ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΡΑΚΛΗΤΟΥ, ΩΡΩΠΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣ 2009)

(Πηγή ηλ. κειμένου: "Ι.Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου")

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ: "Θερμές ευχαριστίες στον ηγούμενο της Ιεράς Μονής Παρακλήτου για την ευλογία αναδημοσίευσης"

Δείτε περισσότερες εκδόσεις της Ιεράς Μονής πατώντας [εδώ](#)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>
